

ΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΥΠΟΚΟΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΟΙ "ΒΑΣΙΛΕΙΣ", ΤΩΝ ΓΚΑΓΚΣΤΕΡΣ

Πώς οι γκάγκστερς γίνονται άρχηγοί του υποκόσμου. Νέες αποκαλύψεις για την ζωή του περιφήμου Τζάκ Ντάιαμοντ. Η δολοφονία του Κιντ Ντράπερ. Το τρομοκρατικό «Λάμπουρ ράκετ». Πώς εκδιάζουν τους εμπόρους οι γκάγκστερς. Τα φιλέ-δεξα σχέδια του Τζάκ Ντάιαμοντ. Οι μυστηριώδεις «Γορίλλες του Μπρούκλιν». Ο τρομερός "Αλ Καπόνε, κλπ.

Οι Άμερικανοί γκάγκστερς έχουν ένα άπλο και σκληρό μέσο για να φτάσουν γρήγορα στην άρχηγα μια συμ-μορία: Τη δολοφονία. Στην Άμερική, για να εξασκήση κανείς ένα επάγγελμα, για να γίνει συμβολαιογράφος, χρηματιστής, έμπορος, πρέπει να πληρώσει. Για να γίνει άρχηγός γκαγκστερς, πρέπει να δολοφονήσει...

Ο θάνατος του Τζόνου Σπάνις έκανε τον Κιντ Ντράπερ άρχηγό των γκάγκστερς του Σικάγου. Ο θάνατος του Κιντ Ντράπερ έκανε άρχηγό τον Λέτλι "Οργκεν κί" ή δολοφονία του Λέτλι "Οργκεν έφερε στο θρόνο του «Βασιλέως του υποκόσμου» του Σικάγου, έναν νέο άρχηγό γκαγκστερς, τον περίφημο Τζάκ Ντάιαμοντ.

Για τον Ντάιαμοντ, τον έγκληματικό αυτόν γόητα, τον άπαισιο «δολοφόνο χιλίων και μιάς γυναικών», έχουν γραφτεί πολλά πράγματα. Έσχάτως όμως, ένας Άμερικανός ντέτεκτιβ, ο Μπίγκ "Οξελ, έδημοσίευσε στις έφημερίδες μερικά άγνωστα έγγραφα, για την ιστορική άνοδο του στο θρόνο του «βασιλέως των γκάγκστερς», απ' τα όποια βλέπει κανείς με πόσο σκληρό κι' άδυσώπητο τρόπο άλληλοξονώνονται οι άπάχηδες του Νέου Κόσμου.

Ο Κιντ Ντράπερ, ο πρώτος «βασιλέως των γκάγκστερς» του Σικάγου, συνεληφθη μιά μέρα από τους άστυνομικούς, όχι για κανένα από τα τόσα και τόσα φρικαστικά έγκλημάτα του, αλλά «έπί παρανόμω όπλοφορία»!...

Την άλλη μέρα, τον έβγαλαν από το άστυνομικό τμήμα που τον κρατούσαν, για να τον οδηγήσουν στο δικαστήριο. Στο ζοζορόμιο και στη μέση του δρόμου είχαν συγκεντρωθεί πολυάριθμοι περίεργοι για να δουν αυτόν τον περίφημο άρχιπάχη. Οι άστυνομικοί αναγκάστηκαν τότε ν' άνοιξουν δρόμο με τα χέρια τους για να μπάσουν τον Κιντ Ντράπερ σ' ένα ταξί, που στεκόταν έξω από το άστυνομικό τμήμα. Ο ντέτεκτιβ Τζέσι κήσισε μαζί του μέσα στ' αυτοκίνητο. Ο άστυνομός Γουίλλιαμ κί' ο ντέτεκτιβ Λά Μπατάλλια ανταλλάξαν μερικές λέξεις με το σωφρέ.

"Άφαφα, ένας νέος, ο Λούις Κούσνερ, που φιλοδοξούσε φαίνεται να γίνει δίσσημος, παραμέρισε τους περιέργους, άπλωσε το δεξί χέρι του, στο όποιο κρατούσε ένα πιστόλι και πυροβόλησε κατ' επανάληψιν. Τα τζάμια του αυτοκινήτου έγιναν θρόμματα κί' ο Κιντ Ντράπερ, με σπασμένο το κεφάλι, σωριάστηκε αιμόφυρτος πάνω στον ντέτεκτιβ Τζέσι. Μιά από τις σφαίρες λοξοδρόμησε και τίαεσε στον άέρα τα μυαλά του άστυνόμου Γουίλλιαμ. Μά ο ντέτεκτιβ Λά Μπατάλλια χύμηξε σαν θηρίο πάνω στο δολοφόνο και του πέρασε τις χειροπέδες. Ο Λούις Κούσνερ ήταν μέλος της συμμορίας του Λέτλι "Οργκεν! Οι άστυνομικοί λοιπόν κατάλαβαν ότι ο "Οργκεν είχε διατάξει τη δολοφονία του Κιντ Ντράπερ, του αντιπάλου του. Μά ο Κούσνερ, στην κατάθεσί του, όρκίστηκε ότι ο άρχηγός του δεν του είχε πη ποτέ να κάνει αυτό το φόνο...

—Ήταν ιδέα δικιά μου! έξήγησε στον άνακριτή. Είχα να ξεκαθαρίσω κάτι παληούς λογαριασμούς μ' αυτό το κάβαρμα...

Τίποτα ώστόσο δεν ήταν αλήθεια απ' όλα αυτά. Ο Κούσνερ είχε παίξει άπλούστατα το ρόλο του δημίου. Και βέβαιος ότι

Ο Τζάκ Ντάιαμοντ

μιά μέρα θά έπαιρνε την άνταμωσή του, κρατήσει τη γλώσσα του κί' άφησε να τον καταδικάσουν σε είκοσι χρόνια φυλακή.

Ο Λέτλι "Οργκεν ώστόσο υποχρεώθηκε, από τη μέρα αυτή, να παρουσιάζεται κάθε Δευτέρα και κάθε Πέμπτη στο άστυνομικό τμήμα της Κλίντον Στρήτ. Τις άλλες μέρες της εβδομάδος ήταν έλευθερος να κάνει όσες ήθελε διαρρήξεις και δολοφονίες...

Ο Τζάκ Ντάιαμοντ τότε ήταν υπάρχηγός του "Οργκεν. Είχε πέσει στα χέρια της άστυνομίας δέκα φορές και δέκα φορές είχε ξαναγυρίσει έλευθερος στον υποκόσμο του Σικάγου.

Κάθε σύλληψις του, έννοείται, μεγάλωνε τη φήμη του άνάμεσα στους άπάχηδες. Μιλούσαν γι' αυτόν με θαυμασμό κί' δλοι καταλάβαιναν ότι θά γινόταν μιά μέρα άρχηγός τους. Ήταν παμπόνηρος κί' έλεγαν ότι είχε παντού, τόσο στην άστυνομία όσο και στο δικαστήριο, πανί-αχυρους προστάτες.

Μά το μυστικό του Τζάκ Ντάιαμοντ ήταν άπλούστατο!

Μόλις ο Ντάιαμοντ μάθαινε μιά διάρρηξι, μιά δολοφονία, ένα όποιοδήποτε έγκλημα, τηλεφωνούσε άμέσως στην άστυνομία:

—Άκούστε! Δολοφόνησης τον τάδε κς τον κατάκλεψαν... Ξέρω τους δολοφόνους. Είναι ο Τζάκ Ντάιαμοντ, ο Τζών Ντόε κί' ο Ρίτσαρντ Μπρούκ...

Οι άστυνομικοί φυσικά έκαναν μιά έφοδο στα κέντρα του υποκόσμου κί' έπιαναν άμέσως τους τρεις αυτούς γκάγκστερς, που είχαν δοσοληψίες μαζί τους. Τους πήγαιναν στην Άσφάξια, κούταζαν το ποινικό μητρώο τους κί' έπειτα τους υπέβαλαν σ' άνάκρισι.

Ο Τζάκ Ντάιαμοντ όμως δεν καταδεχόταν να μιλήσει. Δεν ήξερε τίποτα. Δεν είχε άνακατευθεί σ' αυτή την όπόθεσι...

—Είμαι ένας άνδρας, εγώ! συνήθιζε να λέη περήφανα. Δεν είμαι καμιά μύγα!...

Οι δυο άλλοι κακούργοι, ο Τζών Ντόε κί' ο Ρίτσαρντ Μπρούκ, τον άκούγαν με θαυμασμό κί' ύπερηφανούντουσαν που είχαν ένα τέτοιο υπάρχηγό.

Σέ λίγες μέρες τέλος, όταν τους πήγαιναν στο δικαστήριο, δεν έβρισκαν φυσικά κανένα στοιχείο ένοχής εναντίον τους, παρά μόνονα εκείνο το μυστηριώδες τηλεφώνημα κί' οι δικαστάι άναγκάζοντουσαν να τους άφήσουν έλευθερους.

Μ' αυτό τον τρόπο, ο Τζάκ Ντάιαμοντ δημιούργησε τη φήμη του, «έλάνοσαρε» τ' ένομά του.

Το 1918, ο Τζάκ ντύθηκε στρατιώτης για να πάη να πολεμήσει στην Εύρώπη. Μά δεν του άρεσε ο πόλεμος. Μιά μέρα λοιπόν ένας λογίας τον βρήκε να ψάχνη άνάμεσα στα έγγραφα του Έπιτελείου του συντάγματός για να κλέψη κάποιο σχέδιο. Ο Τζάκ, άπαθής, του έσπασε το κεφάλι μ' ένα σίδερο. Έπειτα, καταδικάστηκε σε πέντε χρόνια φυλακή και στάλθηκε στο Λίβενγουορθ, του Κάνσας.

Μά τη γλύτωσε φτηνά. Μόλις έξελέγη πρόεδρος ο Γουόρεν Χάρντιγκ, του έβασε χέρι και τον άφησε έλευθερο να συνεχίσει τις δολοφονίες του στη Νέα Ύ.

όρκη και στο Σικάγο.

“Ο Τζακ Ντάιαμοντ γύρισε εκεί κάτω, έχοντας στο νου του ένα μεγάλο σχέδιο. “Ο άρχηγός του ο Λέτλι “Οργκεν είχε γίνει πανίσχυρος. “Έκανε χρυσές δουλειές με το περίφημο “λάμπουρ ράκετ”. “Ας εξηγήσουμε όμως τί είναι αυτό το “λάμπουρ ράκετ”

Οι «ράκετες», δηλαδή οι έγκληματες, είναι γκάγκστερς, που προσφέρουν την προστασία τους στους έμπορους, αντί άδροτάτης άμοιρης, ακόμη κι όταν εκείνοι δεν την θέλουν.

Μιά άμορφη μέρα, παραδείγματος χάριν, ένας τζέντλεμαν παρουσιάζεται στους μανάθρες μιας συνοικίας και λέει στον καθένα αυτά περίπου τα ίδια λόγια:

—Είσαστε έφτά μανάθρες στη συνοικία!... “Η δουλειές σας πάνε καλά, μά θα τσακίσουν μόλις παρουσιασθώ ένας δγδοος με πιο μεγάλο μαγαζί και με χαμηλές τιμές. “Έχω την πληροφορία λοιπόν ότι ένας καινούργιος μανάθρες θ’ ανοίξει ένα τεράστιο μαγαζί στην άρχη της συνοικίας... Πληρώστε μου πενήντα δολάρια το μήνα κι ο καινούργιος αυτός μανάθρες θα υποχρεωθεί νά πάη να στήση άλλοις τόν πάγκο του...

Τό θύμα τις περισσότερες φορές δέχεται. Τόν πρώτο μήνα πληρώνει τά πενήντα δολάρια. Τόν δεύτερο όμως, του ζητάνε έξιήντα! “Αν άρνηθώ, οι «ράκετες» του λένε μ’ ένα πονηρό χαμόγελο:

—“Όπως θέλετε, μά θα μετανοήσετε...

Και πράγματι. Την άλλη μέρα, τά λάτixa του αυτοκινήτου, που μοιράζει τις παραγγελίες του μανάθρη, σκάνε, σαν να τά τρύπησαν άόρατα χέρια. Τά φρούτα του άρχίζουν να σαπίζουν. Τό μαγαζί του άφανίζεται... Τά βιβλία του παίρνουν άξασφα φωτιά και γίνονται στάχτη!

“Έτσι, όταν οι «ράκετες» ξαναπεράσουν από τό μαγαζί του, γιά να τόν ρωτήσουν άν χρειάζεται τίποτα, ο έμπορος σκύβει τό κεφάλι και πληρώνει ό,τι του ζητήσουν...

“Έκείνη την εποχή λοιπόν ο Λέτλι “Οργκεν εξέθιάζε όλους τους έμπορους του Σικάγου. Κι οι «φόροι» τους τόν είχαν κάνει θαύματα!...

“Ο Λέτλι “Οργκεν είχε εφευρέσει κι ένα άλλο πρωτότυπο σύστημα. Παρουσιάζόταν σ’ έναν εργοστασιαρχή και του έλεγε ότι επιθυμούσε πάρα πολύ να παίρη τά μιά τάμ κερδών του εργοστασίου του! “Εκείνος βέβαια στην άρχη άρνιόταν. “Ο άνόητος! Την άλλη μέρα οι γκάγκστερς παρέδωσαν τους έργατες σέ γενική άπεργία, σκότωσαν τους άπεργοσπάτες, τρομοκρατόσαν τους δειλούς και τό εργοστάσιο έμεινε κλειστό μιά έβδομάδα. “Ο εργοστασιαρχής τότε, μπροστά σόν κίνδυνο της χρεοκοπίας, δέχόταν τό μοίρασμα των κερδών του με τόυ γκάγκστερς...

“Ο Τζακ Ντάιαμοντ λοιπόν, γιά να πάρη την άρχηγία των κακούργων, συλλογίσθηκε να πάη με τό μέρος των βιομηχανών. “Εκείνες τις μέρες, τόν “Οκτώβριο του 1927, οι σοφαστζήδες του Σικάγου είχαν κηρύξει άπεργία και ζητούσαν διπλάσιο μισθό για ν’ άποτελειώσουν δέκα καινούργιους ούρανοξύστες. Αυτή την άπεργία την είχε οργανώσει ο Λίτλι “Οργκεν. Μά ο Τζακ Ντάιαμοντ, άν κι εξακολουθούσε να του κάνη τό φίλο, συνεννοήθηκε με τους ιδιοκτήτες των ούρανοξύστων, τους πήρε άρκετές χιλιάδες δολάρια κι ένα βράδυ παρέσυρε τόν Λέτλι “Οργκεν σ’ ένα μπάρ της Νιρήμοντ Στρήτ. Μπροστά σ’ αυτό τό μπάρ στεκόταν ένα κλειστό αυτοκίνητο. “Ο “Οργκεν κι ο Ντάιαμοντ ήπιαν μερικά λαθρεμπορικά ούισκυ κι έπειτα βγήκαν από εκείνο τό ύποπτο κέντρο. Μπροστά τραβούσε ο “Οργκεν. Μόλις όμως έκανε μερικά βήματα τό πεζοδρόμιο, από την πορτιέρα του αυτοκινήτου βγήκε η κάννα ενός όπλοπολυβόλου κι άντήχησε άμέσως μιά όμορφονιά. “Ο “Οργκεν σωριάστηκε αιμόφυρτος στο πεζοδρόμιο! Την ίδια στιγμή τό αυτοκίνητο χάθηκε με ίλιγγιώδη ταχύτητα στο βάθος του δρόμου... “Ο Τζακ Ντάιαμοντ ήταν τώρα ο άρχηγός των γκάγκστερς του Σικάγου.

Περιττόν είναι ν’ αναφέρη κανείς ότι αυτός είχε οργανώσει τη δολοφονία του Λέτλι “Οργκεν. “Όπως δέ άπεκαλύφθη μετά τό θάνατό του, είχε ζητήσει από τους “Γορίλλες του Μπρόκλιν» μιά μικρή βοήθεια γιά τη δολοφονία αυτή κι οι τρομεροί αυτοί γκάγκστερς της Νέας Υόρκης κατέβηκαν στο Σικάγο και εξακαθάρισαν, πρός χάριν του, τόν “Οργκεν.

“Αποτέλεσμα της δολοφονίας αυτής, ήταν να σπάση άμέσως η άπεργία των σοφαστζήδων και να δεχθώ ο Τζακ Ντάιαμοντ τά συγχαρητήρια των ιδιοκτητών των δέκα μιστελειωμένων ούρανοξύστων του Σικάγου.

Μ’ αυτόν τόν τρόπο, ο «δολοφόνος των χιλίων και μιάς γυναικών», έγινε «βασιλεύς του ύποκόσμου». Μά και με τόν ίδιο τρόπο αναγκάσθηκε να παρωχωρήση τη θέσι του στόν “Αλ Καπόνε. Δολοφονήθηκε δηλαδή κι αυτός με τη σειρά του από μπράβους του Καπόνε.

ΤΖΩΝ ΠΗΡΣΟΝ

ΑΡΗΤ' ΑΘΕΜΙΤΑ

ΣΑΥΤΗΡΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΣΤΗ ΣΕΛΗΝΗ

Σελήνη, που φωτās τόσο καιρό
Στό άπειρο, σαν λάμπα, κρεμασμένη
Πού σ’ έχουν γιά προστάτην ιερό
Οι άστεγοι κι οι Σεληνισμένοι.

“Όπου και σ’ δεν έκανες ποτέ
“Ως τώρα μ’ άπεργία, ω Σελήνη,
Πού χάνονται γιά σέ οι ποιητά
Γιατ’ όμοιοκαταληκτείς με τό “Έκείνη.

Δέν θέλω από σένα, δέν ζητώ
Τ’ άσπμι που σκορπάς στη Γη άπάνω,
Γιά σένα, είναι δάρο περιττό,
Γιά μένα, είναι ψηλά και δέν τό φτάνω!

“Ας χάνεται με σέ κάθε χαζός,
Τόν κόσμο γιά μ’ άκτίνα σου άς δίνει,
“Εγώ—τί να σου πώ!—είμαι πεζός
Κι αυτό μόνο ζητώ γιά έλεημοσύνη:

—Καλά να μάς φωτās και μοναχή
Νά δίης λίγο φως και στά φανάρια
Και έτσι να μη πέφτουμ’ οι φτωχοί
Μέσα στούς λάκκους, πάνω στ’ άγκωνάρια!

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

1
“Αν μελαγχολείς πολύ
και θελήσεις να γελασθώ,
τρέξε άμέσως στη Βουλή,
λίγες ώρες να περάσθω.

2
Μιά γυναίκα άν άγαπησεί
κι έχεις πόνο, έπιθμία,
γιατρικό θά βρής επίσης,
άγαπώντας... άλλη μιά!

ΝΟΣΟΚΟΜΟΙ

“Όλες μας η κυρίες λένε τώρα,
Κι’ η πιο τρελλές και πιο όμορφες άκόμη,
Πώς άμα έλθει του πολέμου θά γίνη,
Θά πάν εύθους να γίνουν νοσοκόμοι.

Κι’ εγώ τους λέω: —Δέν πρόσεμα ποτέ μου
Πώς τέτοιο πράγμα άνάποδο θά γίνη,
Νά μάς γιατίρεύετ’ έν καιρό πολέμου—
“Εσείς, που μάς πληγώνετ’ έν ειρήνη!

ZACHARI

Κι’ άν άκριβαίν’ η ζάχαρη, καμωρωτή μου φίλη,
“Εγώ δέν δίνω έναν παρά.—“Έχω τά δυό σου χείλη.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟ

Τό ζαχαρένιο στόμα σου μου λέει:
—“Η φλόγα της άγάπης δέν σέ καίει,
Μένεις στά τόσα χάδια μου ψυχρός!...

Και σ’ άπαντά: —“Η τόση ζέση φτάνει
Θές κι’ η φωτιά αυτή να με ζεκάνη;
Κακός γι’ άγάπη, μάτια μου, καιρός!

ΣΕ ΜΙΑ ΣΥΡΙΑΝΗ

Στό Ζάππειο μάς ζούρανες με τά καμώματά σου,
Της Σύρου Φραγκοπαναγιά και της Αλυγύπου μούμια...
Μ’ άρέσουνε τά νάζια σου, μ’ άρέσει η όμορφιά σου,
“Αλλά μ’ άρέσουν πιο πολύ... τά Συριανά λουκουμιά!

MENOU

(Του Πασχαλινού γεύματος της “Ιεράς Συνόδου)

Χαϊβίρι μαύρο, κόκκινο, έλης με δίχως λάδι,
σαλάτα έκ χορταρικών και μόνον με γλυκάδι,
σκόρδα, κρομμύδια, λάχανα, τηγανιτά χορτάρια
και κρέας δίχως βούτυρο και με κουικιά βρεχτάρια,
κρασί τόν οίνον της Κανά, άκένωτων τουτέστι,
και μουσικήν άρμόζουσαν πρός τό Χριστός “Ανέστη.
“Ιδού λοιπόν έκ περισσοῦ και δη ως έκ παρόδου,
τό γεῦμα τό διδόμενον στά μέλη της Συνόδου.